

# Sloboda prejavu – pre všetkých alebo len pre niektorých?

**Branislav Michalka**

26. mája 2020 ✚ *Politika*

Vyzerá to tak, že zoznamy martýrov na Slovensku sa budú musieť doplniť. Na mediálnom nebi vyšla nová hviezda mučeníctva slobody prejavu – Michal Havran. Niektoré médiá, dokonca aj kresťanské, ho s podozrivou jasnozrivosťou považujú už dopredu za „nespravodlivo stíhaného.“

Zaiste, v žurnalistike 19. storočia a prvej polovice storočia 20. bol štýl akým píše Michal Havran bežný. Osobné urážky, vulgarizmy, hyperbolizovanie, zosmiešňujúce analógie, to bolo obligátne korenie, ktorým sa dochucovali pamflety a vášnivé útoky vzájomne znepriatelených strán. Nič proti tomu. Čitateľa to skutočne pobaví. Stačí si zobrať slovenskú tlač z medzivojnového obdobia a nájdeme tam invetívny proti komunistom aj ľudákom, kresťanom aj židom, agrárnikom aj luteránom, skrátka celý pestrý vejár pluralitnej zábavy.

Dnes však máme proti takejto pluralitnej a plnohodnotnej ľudovej zábave zákony. Nachádzajú sa v zákonníkoch, ktoré túto formu zábavy striktne regulujú a penalizujú. Aktívni občania bdejú, aby nikto tieto zákony neporušoval, polícia rieši podania a súdy odsudzujú zločincov, ktorí sa dopustia trestných činov „hanobenia rasy, národa, náboženstva, presvedčenia atď.“ Aktívnymi občanmi sú väčšinou ľudia s ľavicovými a liberálnymi názormi, ktorí radi bojujú proti „extrémizmu.“ Aby títo aktívni občania mali uľahčenú prácu, tak boli prijaté „protiextrémistické“ zákony. A fungovalo to. NAKA zasahovala, súdy zasadali. Bol odsúdený Rostas, Mazurek, Magát a určite aj mnohí iní „extrémisti.“ Ľavicové a liberálne médiá (vrátane tých kresťanských) tlieskali a všetko bolo v poriadku. Spokojní boli aj v Bruseli, takže čo by sme si viac mohli želať?

Odrazu sa však ozýva z liberálnych kruhov šomranie: „protiextrémistický zákon“ treba (už konečne) zrušiť. Prečo? Lebo tentokrát nie sú stíhaní tí „zlí“ extrémisti, ale extrémista dobrý, Michal Havran. A odrazu je ten, čo podal trestné oznámenie, Ján Čarnogurský ml. zosmiešňovaný ... Zaujímavé. Doteraz boli ľudia s takýmito udavačskými sklonmi predsa velebení a dostávali dokonca aj nejaké ocenenia, tak prečo odrazu ten osten trpkej irónie? A opäť v kresťanskom médiu sa ironizujú vyjadrenia Čarnogurského ml., že podal trestné oznámenie na ľudí: „ktorí cielene a koordinovane útočia na Katolícku cirkev s úmyslom ju zničiť.“ Zrejme je predstava ľudí, ktorí by chceli zničiť Cirkev, pre niektorých kresťanov nepredstaviteľná. Kde však bola táto irónia, keď sa v liberálnych médiách splietali konšpiračné, ultrapravicové siete, ktoré neomylnne viedli až do Kremľa, či priamo do Putinovej spálne?

Skrátka niečo tu neseď. Keď odsudzujú ľudí, ktorí sú nepohodlní pre súčasný režim, tak sa všade vládne kľud a mier. Ale akonáhle dostane Havran úder bumerangom, ktorý svojimi postojmi a celkovou orientáciou pomáha roztočiť, odrazu je tu znepokojenie a volanie po zrušení „zlého“ zákona. Pre koho teda obhajujú liberáli slobodu prejavu? Pre všetkých alebo len pre niektorých?

Z minulosti sa nám totiž dochoval jeden analogický prípad. Mladší si už naň pravdepodobne nespomínajú. Ide o kauzu z roku 1997, novinára Martina Kleina, ktorý v týždenníku Domino fórum napísal pamflet Sedí Sokol na javore, Larry Flynt a sedem faciiek pokrytcovi. Tento text napadol arcibiskupa Sokola takým vulgárnym slovníkom, že pisateľ tohto textu sa ho zdráha reprodukovat'. Matku arcibiskupa Sokola urazil takým spôsobom, za aký sa kedysi vyzývalo na súboj a pokiaľ išlo všetko dobre, ušetrilo sa na súdnych trovách.

([https://sk.wikipedia.org/wiki/Klein\\_proti\\_Slovenskej\\_republike](https://sk.wikipedia.org/wiki/Klein_proti_Slovenskej_republike))

Arcibiskup Sokol žaloval Kleina a toho odsúdil Okresný súd v Košiciach na peňažný trest 15 000 Sk. Dôvod? Hanobenie národa, rasy a presvedčenia. A vtedy sa strhol opäť krik slobodymilovných liberálov. Všetci sa odrazu zaklínali slobodou prejavu. Kleinov slovník síce odsúdili, ale sloboda prejavu bola pre nich posvätná.

Po vstupe Slovenska do EÚ sa naplno prejavila ich láska k slobode prejavu. Posilnení záštitou bruselskej byrokracie, začali prijímať zákony, vyhrážať sa „extrémistom“ a nakoniec došlo aj na zvrátenie rozsudku slovenského súdu na Európskom súde za ľudské práva (2006) Dôvod? Sloboda prejavu. Klein dostal odškodné 6000 eur za nemajetkovú ujmu a 5210 eur ako náhradu trov. Čiže podstatne viac, než musel sám zaplatiť. Skrátka martýr slobody prejavu.

To, že súčasná obhajoba slobody prejavu pre Michala Havrana je rovnako účelová ako v prípade Martina Kleina, sa dá ľahko overiť. Skúste napísať texty s rovnakým znením ako napísali oni a namiesto katolíckeho kňaza alebo biskupa použite v texte moslimského imáma, alebo židovského rabína. Namiesto štavnatých výrokov o katolíkoch a kresťanoch namiešajte štavnatý verbálny šalát o moslimoch, židoch alebo homosexuáloch a hneď uvidíte ako sa vás budú všetky liberálne média zastávať.

Zaiste sloboda prejavu nie je fetiš a pre katolíckeho kresťana nepredstavuje nejakú absolútnu hodnotu, za ktorú by bolo treba bojovať. Cirkev vždy cenzurovala a oprávnene cenzurovala heretické a morálne škodlivé názory. Takisto štát má právo cenzurovať to, čo narušuje morálku a rozkladá spoločnosť. Sloboda prejavu je liberálna doktrína, ktorá pre kresťana nemôže mať zásadný význam. Máme tu však kresťanov, ktorí sa „slobody prejavu“ pridávajú.

Sú v tom podporovaní súčasným svetom a režimom, ktorému sa snažia dokonale prispôbiť. Táto talentovaná prispôsobivosť sa nazýva tiež oportunizmom a je u mocných vždy kladne hodnotená. Trápnosť chvíle vypláva na povrch vtedy keď sa ukáže účelovosť celého cirkusu okolo obhajoby slobody prejavu. Už čoskoro, keď súd Michala Havrana ako predpokladám oslobodí, slovenský alebo európsky, sa začne nový pohon na nejakú „extrémistickú“ čarodejnicu a vtedy uvidíme aké siahodlhé elaboráty na jej obhajobu budú liberáli písať.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/sloboda-prejavu-pre-vsetkych-alebo-len-pre-niektorych/>